

Стѣни ти ѿ били жълти; а таванъ тѣ бѣлѣ; нѣ по потонѣ тѣ имало много окапано отъ мастило. Въ единѣ кѣтѣ имало голѣмо топило, а на стѣна та, окачена куна.

4. Дѣцата се чудили най-много на чиновети; съ тѣхъ била пълна стаа та. Чинове ти били наредени единѣ до другѣ. Стоянчо и Драганчо другѣ пѣтъ не били виждали такѣва покѣштнина. Чинове ти били направени малко полѣгати и отдолу съ прѣградки. На тѣхъ имало мастилници, въ които дѣдо Вълканѣ налѣл мастило. Прѣдѣ чиновети имало прѣстолѣ и столѣ за учитель тѣ; близу до прѣстолѣ тѣ имало една голѣма чърна дѣска, съ двѣ нозѣ. По дѣската имало оставени кѣсчета тебеширѣ.

5. Дѣдо Вълканѣ помелѣ потонѣ тѣ, исбрисалѣ прахѣ тѣ по чиновети и по прѣстолѣ тѣ и истрилѣ добрѣ чърна та дѣска. Послѣ донеслѣ малко тебеширѣ, морска гѣба и отривалка, па отишълѣ да трѣби друга стаа. На излизанѣ, доклѣ да затвори дѣдо Вълканѣ врата та, дѣцата сѣгледали, че и друга та стаа била така наредена: съ длѣги чиновети за ученицити, съ прѣстолѣ и съ столѣ за учитель тѣ, съ чърна дѣска, и оште съ една голѣма земеописателна харта, окачена на стѣната.

II.

Другарѣ и учитель.

1. Стоянчо и Драганчо не сѣдѣли много врѣме самички. Наскоро се истропало на вратата. Дѣдо Вълканѣ отворилѣ, и отеднажѣ съ глѣчка навлѣзли много дѣца въ стаа та.

Отъ всаакѣдѣ зели да викатъ: „а, нови другарѣ! нови другарѣ!“ И за-въ-часѣ ученицити обиколили нови ти си другари и зели да ги запитоватѣ: кои сте? чии сте дѣца? какѣ ви викатъ? на колко сте години? кѣдѣ сѣдите? знаете ли да четете и да пишете? въ кой класѣ ште влѣзете?“

2. Стоянчо и Драганчо се сбъркали и не могли да отговоретѣ. Ти никога не били виждали толкова много дѣца, та се свѣновали, а най-много, заштото нѣкои отъ тѣхъ имѣ говорили дрѣпнато. А едно голѣмо момче, коѣто, види се, да ѣ било лошо, дору и бутнало Стоянча. За добро на Стоянча и Драганча часовникѣ тѣ ударилѣ два, и въ училиштето влѣзли учителѣ ти. Ученицити штомѣ видѣли учителѣ ти, отеднажѣ